

NOTA

Tots els que vulgan rebre's Setmanari de L'IGNORANCIA p' es corrèu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca..... 3 mesos..... 0'85
1 any..... 3'25
Dins España..... 3 mesos..... 1'00
1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evità plets y questions.

LA FÍ DEL MON.

(ACABAMENT.)

Per segona vegada me fonch impossible podè entrà dins cap Iglesia. Es concurs de gent, lluny de disminuirse, augmentava per moments. Es cartell vermey que se presentava sempre més amenant y terrorífich, feya creixe es número d'els penitents, que fins aquell entonces havían despreciat s'avís mateix que d'yan escrit a n'el seu còr, ó qu' al menos may s' havían entretingut a lletgírlu atentament, perqu' els vici's ó es descuyt ó indiferència relligiosa no los permetia entrà dins sí mateixos y obrí els uys de s' enteniment.

Entre aquests penitents s' entaulavan convèrses molt curioses.

—Jò t' assegur, Bárbara méua, (deya un espòs amb sa cara més triste del mon;) jò t' assegur, que si me vaitx separar de tú per poch temps, va essè perque....

—¿Poch temps? ¡Ah, grandíssim polissó!.... ¿Encara te pareix poch temps dotze anys qu' has estat sense veurèm?

—Però, ja veus que m' he recordat de tú.

—¡Ell no més te recòrdes de Santa Bàrbara quant fa trons!

—No digues axò, per amor de Deu, Barbareta méua; ja saps que per 'mor d' els trons mos separarem.

—¡Fiyets méus! (cridava un fadrí veyardo y avaro, dirigintse a un grupo de trabajadós;) la mòrt s' acòsta; fòra mals de caps; fòra penes y angusties. Jau, preniu aquestes taleques que pesan demunt sa méua consciència.

—Gracies, y bòn profit. ¿Però, còm axí essent tan vey, no pensava abans de aquesta manera?

Sa pregunta no deixava d' essè ben apropiat.

Mes envant vaitx veure un señó amb uyeres rodetjat d' una partida de gent de tot estat y categoria. Era un periodista molt afamat.

—La mitat de ses doctrines que vos

he enseñat desde ses columnes des méu diari (los deya) son falses. Aquesta declaració vuy que serveixca per descarrech de sa méua falta.

—¿A tal hora pòrros? (digué un vey de fatxa pòch agradosa.) ¿Y qui me recompensa deu anys de presili qu' he sofrit per haverles cregudes?

—Deu, y sòls Deu; (respongué una veu fòrta y grave.) Deu, que 'n sa persona des seu Fiy está satisfent eternament tots els deutes qu' els hòmos han contrèt amb ses séues iniquitats.

Qui axí parlava, era un sacerdot de semblant molt risueño, però al mateix temps sèrio y venerable, qu' atravesant per entre la gent se dirigí a una trona qu' havia estat colocada al mitx de sa plassa.

—Desgraciats, torpes é incorregibles faèls oyents, (los digué;) no me es possible el comprendre sa vòstra conducta actual amb aqueixes tropellies y espants; jò estich molt conforme en que s' avis, qu' ha estat posat en el Cèl per sa Ma omnipotent des nòstro Deu Totpoderós, haja produhit en vòltros es seu efecte admirable, perque a mí també m' ha causat gran impressió. ¿Però, per ventura, antes qu' aparequés, podíau duptà que 'l mon tenia fi? ¿Antes, lo mateix qu' ara, podían es vey ni es jove, está segús de que sa seua vida duraria un dia més? Pues si no ecsistia tal seguretat; si sabíam cèrt, certíssim, que la mòrt mos encalsava desde abans de veure sa llum; si a cada moment veyem desapareixe els nòstros parents, amichs y coneguts; si la mòrt sempre còm un lladre s' es presentada desfressada de mil y mil maneres, ¿per què pensá y obrá de sa manera qu' heu feyam? ¿per què trobantmós els altres dies amb iguals circumstancias d' avuy, obrám ara tan diferentment qu' es temps passat? En molta veritat va parlá aquell que digué que sa societat d' avuy en dia está loca. No, no m' estraña qu' es sòl s' haja causat de vivificarla amb sos séus rayos y d' iluminarla amb sa seua llum. Es arribada ja s' hora d' acabá amb aquest desconcert de còses; y en efecte, mirau còm s' acaba.

Tothom va alsá es cap y quedarem horrorisats.

Un nigulòt negrench pujava de s' horisont, y anava passant per demunt nòltros. Un fret horrible mos gelá sa sanch y mos estavam còm a baldats. De repent se sentí un gran crit que sorti d' aquella multitud apiñada en torn de sa trona. Era qu' acabava d' enlluernarmós sa viva claró d' un llamp infernal, impossible de descriure. Anava per lo mateix a estallá un trò terrible, tal vegada es derré trò, es gran trò de l' univers.

Moguts sens dupta per s' instint de conservació, cada qual procurá amagarse des mòdo que li fonch possible.

Jò vaitx fé lo mateix y vaitx enfoná es cap no sé ahont, però que tot de còp vaitx sentí un gran estruendo y una partida d' objectes que me quèyan demunt s' esquena...

—¡Deu meu! (vaitx esclamá amb toles ses méues fòrses.)

—Señó; ¿y ara que té? (me cridá sa criada entrant tot depressa dins es méu cuarto.) ¿Còm diantres ha caygut des llit?

Vertaderament; tot havia estat un sòmit del qual acabava de despertá; però, ¡amb quin estat!

Es cap el tenia dins es caixó des necesser, y es quinqué y altres còses havían caygudes demunt mí.

Retornat des susto y de sa sorpresa, me vaitx vesti tot depressa; y apesá que era molt dematí, vaitx sorti correns a n' es carré per confortarme amb sos ayres purs de sa dematinada.

Y en efecte; va desapareixe sa pesadès que sentia a n' es còr; però no me fogí des cap s' idèa que n' havia estat causa.

¿Còm es possible, pensava jò, que visquem tan tranquils y amb sos contes tan embuyats, essent axí que si bé es veritat que 'l mon per ara no mòstra vòlterse acabá, en camvi nòltros mos podèm acabá, y en efecte mos acabám d' un moment a s' altre?

Tant va filtrá aquesta idèa dins es méu cervell, y tanta impressió me causá, qu' aquell mateix dematí vaitx comensá

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

à liquidà contes amb tothom y à adoptà un mètode de vida ben diferent des que havia seguit fins aquell entonces.

—Tú has tornat com a beneyt, (me deya s'altre dia un d'els meus amichs que sabia lo des sòmit.)

—¿Beneyt, eh? Ydò sàpigues que *ojalá* tothom fos prè de tal beneytura; que d'altre manera aniria el mon.

—¿Per què?

—Perque si axí fos, no dirian mentides els periodistes; ni robarian els comerciants; ni s'equivocarian els potecaris; ni embuyarian els Notaris; ni els avaros viurien de carn humana. De lo qual deduïsch qu'els vertaders beneyts son els que no hey tornen may; vuy dí, els que may pensan en la mòrt.

(Es traducció.)

J. F.

L' EUCARISTIA.

Cantem himnes d'alegría
à n'el nòstro bon Pastor
per la dádiva d'amor
amb qu'ens enriqueix un dia.

Aquell Deu tot caritat
quant à n'el Cèl vol partí,
son còr no pòt consentí
deixarmós dins l'orfanat.

En una nit memorable
fet lo sèu còr un volcà
per aliment mos donà
son Còs sant y venerable.

Essent Èll omnipotent
res més gran pogué obrá,
puis son Poder agotà
creant aquest Sagrament.

¡Oh, portento de grandesa!
¡Oh, nectar celestial!
¡Oh, convite angelical!
¡Oh, tresòr de gran riquesa!

Mortals, nòstros que corrèm
derrera gòigs mundanals,
gustèm aquells, que d'iguals
per cèrt no n'encontrarèm.

Si 'l nòstro còr agostat
de la virtut s'estravía,
el sòl de l'Eucaristia
pòt darli fertilitat.

Si en el mon tenim qu'está
en lluyta triste y penosa,
vat' aquí s'ombra frondosa
ahont s'hi pòt descansá.

• Si mos faltan virtuts belles
p'el nòstro còr adorná,
aquí podrèm encontrá
lo planter de totes elles.

Es lo Pa Sagramentat
sa nòstra ditxa cumplida,
mos dona alegría en vida
y en la mòrt tranquil·litat.

MESTRE GRINOS.

ES NAS.

Tant y tant es lo que s'ha dit referent à lo qu'ara m'ocupa s'atenció que no puch menos de da a coneixe uns quants *apuntes* que per casualitat han vengut à ses mèues mans.

Un distingit amich mèu va lletgi en una vellada que celebrà sa Juventut Catòlica de cèrta ciutat de Catalunya, un article tocant à n'es mateix assumto, y desde llavò m'ha cridat tant s'atenció aquest membre humá, que no he des-cansat fins qu'he pogut arreplegá uns quants datos, dedicarmè à n'es sèu estudi y recopilá tot quant escrit ha arribat à ses mèues mans.

Segurament que no vos haureu ficat may en lo qu'es es nas.

Puis heu de sebre que no es ni més ni manco qu'una còsa que mos sòbra y que romp ses regularitats facials.

Fòra de s'utilitat que presta per con-duhirmós s'olfat, tan sòlament serveix per incomodá.

Dona un hòmo una ensopegada y lo primé que fa es esclatarsè es nas; està costipat, com no fa molts de dies que jò hey estava, y lo qu'ofereix més cuydado es es nas.

¿Y els mals olós que despedeixen es peix pudent, els orins que bañan molts de carrés de Palma y lo que de dia trèuen d'aquell llòch que per lo comú es escusat dirhó? No fan més que penetrá p'els dos oronells é instalarsè à ses fòsses nas-sals.

Está provat qu'es nas es una vertade-ra calamitat.

Quant un cessant passa per davant can Gasparó y sent oló de fregitina, de bacallá amb patates ó d'escaldums, ¿no es un gran torment per ell? ¿qui 'n té sa culpa? es malahit nas que tan sòlament l'hey deixa olorá recordantli lo buyt que té es ventrey.

A més d'axò un que té sa desgracia de tení es nas gròs, ja li trèuen mil sobrenòms; à un li diuen es *timó*, à s'altre en *nas*, à n'aquell en *timba*, à n'es de més allá sa *taròta*, à n'es d'acullá que té un enorme *apaga-llums*, y axí suces-sivament; però tenen un gran consòl recordant qu'en el Asia son molt res-petats els nassos gròssos y à Europa es un signe de noblesa; sinó que respònga sa familia Borbònica y es retrato d'En Na-poleon Bonaparte.

A s'edat antiga miravan es nas com assiento de luxuria.

Si retrocedim una passa enrera veu-rèm que tot lo des nòstro còs es de molt més utilitat qu'es nas; ses mans servei-xen per qualque còsa més que per tocá; els uys també serveixen per qualque còsa més que per veure; ses oreyes prestan distints servicis; tan sòlament hey ha es nas que s'únich fi es incomodá.

¿Quin es es nas més ben fet y més

respetat? Aquest problema l'ha resòlt un autor anònim diguent que son els més gròssos, perqu'els d'els emperadós ro-mans heu eran.

Un altre autor ha trèt també tot quant sabia, y aquí van nassos qu'han estat célebres:

Es nas de Numa Pompilio era res-pe-table, per axò li donaren es nòm de *Pom-pilio* (nas superlatiu.)

Plutarco diu que Licurgo y Solon, es-tavan dotats de lo mateix que Numa.

Entre molts d'altres surten à ròtlo es de Homero, Tito, Ovidio, Angelo Poli-ciano, Càrlos Borromeo, Leon Ancona, Camoens y Mozart; per lo tant es un consòl per aquells que tenen es nas més que regulá.

Y basta de nassos que no fos còsa que me quedás amb un pam de nas.

P. PASCUAL Y MOREY.

EL SANTÍSSIM COR DE JESÚS.

Fònts de bellesa
inagotable
qual més amable
es vòstro còr.

El qui vòl beure
aygo tan pura
bé s'assegura
un rich tresòr.

Bella assucena
de tal fragancia
qu'amb abundancia
inspira amor.

Lliri puríssim
plè d'hermosura,
vida, dulsura,
llum y candor.

Riquíssim balsam
que 'n esta vida
tota ferida
sempre curau.

Jardí fecundo
de virtuts belles,
qu'amb totes elles
mos convidau.

Vòstra Finesa
tan inefable
es tan amable
¡Deu de Bondat!

Qu'amb gran dulsura
molt atractiva,
sempre cautiva
l'humanitat.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Recomanám à n'els nòstros lectors un nou periódic satirich que surt à Madrit baix des títol *La Ensalada* que vòl dí *s'ensiam*; y vertaderament que tant en pròsa com en poesia es un en-

siam hò, tènere, gustós y ben trempat; sense qu' hey falt gens de sal y de pebre amb so seu òli y vinagre corresponent.

Li desitjám molts anys de vida y bon profit per tots els qui 'l tastarán ja per gust ja còm a una menja que refresca ses sanchs y atempera sa bilis. Aquest *Ensiam* es molt barato perque 'n pòren sopà tres mesos de tira y no vos costará més que dues pessetes.

Per encomanarló escrivíu a n' es carré de *Belen*, núm. 13, bajo, izquierda, *Madrid*.

* *

Es també digne de recomendació un altre periòdich ilustrat que publica Don Lluís Tasso Serra de Barcelona baix des títol de *La Ilustracion, revista hispano-americana*, p' els hòns gravats que dú y es seu baix preu. Figurauvs qu' un número que conté 16 pàgines en fòl, la mitat d' elles plenes d' hermosos gravats no còsta més qu' un real.

S' Administració está en el carré del Arch del Teatro núms. 21 y 23.

* *

Don Angel Mugarza (*calle Mayor, 37, Madrid*.) Agent de negòcis, mos ha remès un Prontuari de Pesos y Mesures qu' es un trabay de verdadera utilitat.

Li donám les gracies y cumplint els seus desitjos feym a sebre que s' encarrega de fer préstamos hipotecaris amb garantia de finques rústiques y a s' interès del 6 per cent anual. També accepta podès per reclamá testimonis d' escriptures y espedients de tota casta amb honoraris mòdichs p' els subscriptós de L' IGNORANCIA que vulgan utilisá els seus serveys. Pòden escriurerli incluint un sello per sa contestació.

* *

Ara qu' entra s' estiu cessa de sortí a llum el periòdich *Ecos y Brisas*. Mal pensament han tengut els seus redactors, perque may son més hònes ses brises qu' en fé caló y may cantan més fort els ecos qu' en temps d' estiu.

* *

Succehit diumenge decapvespre dins sa capella de Sant Jusep de sa parròquia de Sant Jaume, quant estava per entrá sa processó:

—Germana: feys favó de no está dreta perque no deixau veure res... asseyvós, ó posauvós ajonoyada.

—Jò m' en guardaré pròu... els cavalls me fan pò.

Sa gent no pogué menos d' esclafí a riure.

—Ydò, ja 'u sabeu.... no vuy qu' els cavallòts em passen per demunt.

—Ni més, ni pús...!

* *

Mos diuen de Barcelona que ja están colocats a n' es paratriunfo de s' Univer-

sidat els dos grans cuadros pintats p' En Bauzá y per n' Ankermann els nòstros paisans, y que després de colocats fan milló papé qu' abans perque comparat es seu efecte amb so d' els altres cuadros han goñat molts de quilats en valor per lo relleu que resalta en ells.

Un *bravo* a n' els nòstros pintós d' història.

* *

La *Veu de Monserrat* copia del *Bolletí de la Biblioteca-Museo-Balaguer*, lo seguent:

«Dòna Josefina Fiol espòsa de nòstre paisá lo acadèmich electo de la R. Academia de la Historia Don Celestí Pujol y Camps, ha regalat a esta Biblioteca (Museo Balaguer) un preciós còdex que va rotulat *Capibrevium portionis quam Reverendus Abbas monasterii ville Sancti felicitis guixellensis ordinis Sancti benedicti gerundensis diocesis habet in civitate et insula Majoricarum: factum in anno Millesimo quingentesimo decimo septimo*.

Lo còdex còsta de setanta tres fòls en vitela y ornada ab elegants capitals pintades, escrits tots en lletra corrent de la època copiantse en elles les escriptures de pertinença de les finques que posehí lo cenobi benedictí; texts que subministren importants datos per la geografia històrica mallorquina.

Est llibre adquiríu per la donadora en Sant Feliu de Guixols, conserva la encuadernació de la època y es tròba en perfet estat de conservació.»

COVERBOS.

A un mostradó hey ha una *acuarela* que representa un punt molt conegut de Palma a sa que, perque no la confongan amb una de ses moltes imitacions, hey han posat un rotulet que diu *Acuarelas*.

S' hi acòsta un señó, y vejent un dependent en es portal li demana:

—Dispens; ¿ahout cau *Acuarelas*? ¿que es a sa banda des Mòro?

(Històrich.)

* *

Un hòmo molt avaro se moría; y sa seua dòna li mostrava un Sant Cristó que tenia a n' els peus des llit amb dos ciris encesos, exhortantllo a que morís còm a hòn cristiá.

—No pensis en res d' aquest mon, (li deya), y recordèt sòlament de lo que passá Nostro Señó Jesucrist per nòstros.

—Ben present heu tench, (contestá s' avaro amb veu molt baixa); però, mira, no t' olvides d' apagá aquests ciris després de sa mèua mòrt, perque podrán serví per sa téua.

* *

Una señoreta que, desgraciadament, havia perdut son pare, quant parla d' ell acostuma a dí:

—Mon pare, *en pau descans*, (y continúa lo que fa el cas.)

Fins are no té axò res que veure; però are vé lo hò.

Una criada que tenían a ca-séua, que segurament no havia inventat sa pólvora, després d' havè sentit moltes vegades dí aquella expressió, demaná a sa señoreta:

—Diga, Dòna Maria: ¿son pare que nomía En Pau des cans?

(Històrich.)

* *

Un subjècte que se cuydava de sa capella d' un Sant, volgué un any fé una festa extraordinari y amb aquest fi convidá a totes ses corporacions, grèmis é instituts; y sa convidada estava concebuda amb aquests termes:

«Esper de vostès qu' assistirán a la festa y processó, junts amb ses demés banderes des pòble...»

* *

A un *mèstre* de cotxos ó constructó, que p' el cas es lo mateix, li dugueren per compòndre una ròda. De ses catorze brandoletes que sòl tení en mudá una y tot sèrio, quant va está posada sa bréndola nòva, agafa es seu mosso y li diu:

—Vés a ca mèstre Miquèl y li dius que pinti aquesta bréndola qu' he posada, igual a n' aquesta de mòstra.

Y li doná sa qu' havia llevada.

(Històrich.)

* *

Un pagesòt se presentá a una tenda y demaná si tenían *camelos* per puñitons.

—Sí; (respongueren.)

Després de triá més de tres quarts, s' aferrá amb uns, y digué:

—Aquests m' agradan.

—¿Vos agradan?

—Sí, señó; però haurían de ferme favó d' un miray.

—¿Y qu' heu de fé es miray?

—¡Foy! per veure si m' están bé.

Es dependent d' aquella botiga s' en aná correns, y li tragué mitx sach de paya.

* *

Modèlo d' un sobre qu' ha caygut en ses nòstres mans:

«Sr. Segretaryo de la yuntamento de llumeior.»

* *

EPIGRAMA.

—Per llatí no saps que 't pesques, (deya En Pau a son veynat.)

—¿Que vòl dí *qui habitat*?

—¿Que vòl dí?... qu' hey sap ses tresques.

MESTRE GRINOS.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 14 de Juny.

EL PURÍSSIM COR DE MARIA y S. BASILI

Coranthòres.—Acaban à Sant Francesch y comensan à S. Nicolau al Sagrat Còr de Jesús.*Funcions.*—Al Còr de Maria: Temple à les 7 y mitja des matí; Sant Francesch à les 4 des capvespre; Tereses y Sant Agustí à les 5.—Santa Eulalia comunió general per ses fides de la Puríssima.*Efemerides.*—1750. Encara durava sa peste y eran molts los que se morían y més los que s'ajeyan.

—1754. Havent intimat lo Intendant à 'los Retgidors que li entregassen los llibres del Cadastre, se son congregats los Retgidors à la Sala y han estats congregats fins circa mitja nit.

—1757. Circa la una passat mitx dia el sol va fer un ròllo redó més gran qu'una era en el cel de color blau que després se tornà color de fòch encès. Durà circa d'un' hora y mitja.

Temps.—Inclinat à xubascos.*Signes.*—Es sol en Géminis; sa lluna en Cancer.

—Els nins nats avuy serán de talents; y ses nines guapes.

Dilluns 15.

SANTS MODEST Y VITO Y STA. CRESCENCIA

Coranthòres.—Segueixen à Sant Nicolau.*Funcions.*—A Santa Clara, à s'horabaixa, per l'Assunció de Maria Santíssima.*Novenes.*—Comensa sa de Sant Juan.*Efemerides.*—1754. Lo Intendant ha manat tancar la Casa de la ciutat ó la Sala y ha enviat soldats à discreció à casa d'els Retgidors y à casa de los Ecsactors.*Temps.*—Vario.*Signes.*—Es sol en Géminis; sa lluna en Cancer.

—Els nins qu'avuy naixquen serán variables; y ses nines jaugeres.

Dimars 16.

SANTS FERREOL Y QUIRICO MARTIRS
Y SANTA LUTGARDA.*Coranthòres.*—Acaban à Sant Nicolau.*Funcions.*—A les 7, s'esercici del Beato Alonso à Montissión.*Efemerides.*—1752. El blat novell anava à 7 sous 4 dinés la barcella y l'ordi à 2 sous y 2 dinés, la xexa à 8 y mitx, y les faves à 3 doblés l'aumut. El mestres llegum baratíssim sòls los ciurons aquest any han mal capitat, y també la seda, les metles y garròves. L'oli du bona via.

—1753. A Ciutat va fé un delubi d'aygo. La Riera y demés torrents han corregut.

Temps.—Se desxondeix sa caló.*Signes.*—Es sol en Géminis; y sa lluna en Leo.

—Els nins nats avuy serán bons per trópa; y ses nines tendrán bons uys.

Dimecres 17.

SANT MANUEL Y SANT RAYNERO.

Coranthòres.—Comensan à la Mercè p'el Sagrat Còr de Jesús.*Funcions.*—A S. Jaume la Agonia del Redentor.*Efemerides.*—1752. En Lluchmajor moriren 8 segadors esclatats.*Temps.*—Pòch oratge.*Signes.*—Es sol en Géminis; y sa lluna en Leo. Conjunció de Jupiter y sa Lluna.—Els nins nats avuy serán mercadetjados; y ses nines curioses.

Dijous 18.

SANT MARCH Y SANT MARCELIA.

Coranthòres.—Segueixen à la Mercè.*Funcions.*—Al Socós, à les 7 y mitja, comunió general; à s'horabaixa la Bona Mòrt.*Efemerides.*—1752. Processó general de la Seu al Hospital en acció de gracies per la bona cullita. Aportavan la llet de Maria Santíssima per suplicar que Deu mos guard de peste. S'ha comensat una novena à Sant Sebastià nòstron Patró amb assistència d'els Retgidors, la qual se farà per torn en totes les parròquies y convents.

—1758. Avuy dia del Còrpus es estada la primera vegada que han rendit les banderes à la Custòdia, à causa d'haver manat el Rey Don Carlos III que qualsevòl hòra que pas Deu N. Sr. ja en processó ja en viatich per algun llòch ahont hey haja bandera d'algun retgiment hajan de treurerlès y estendrerlès en terra y N. Sr. ha de passar per demunt elles y després el Sacerdot ha de donar la benedició à les dites banderes.

Temps.—De contrast.*Signes.*—Es sol en Géminis; sa lluna en Virgo.

—Els nins que neixerán avuy serán altius; y ses nines molt vanes.

Divendres 19.

SANTS GERVASI Y PROTASI MARTIRS.

Coranthòres.—Acaban à la Mercè.*Funcions.*—Per Sant Jusèp: à Sant Antoni de Viana y al Socós à les 7; Mercè y Sant Antoni de Padua à les 7 y mitja; ses Tereses à les 10; Sant Nicolau y Sant Francesch à les 11 y un quart; Sant Cayetano à les 12.—A s'horabaixa à Sta. Eulalia; Sta. Creu, Sant Jaume, S. Miquel, S. Nicolau, S. Geròni, Sta. Magdalena, Consolació y Sant Felip Neri.*Efemerides.*—1750. La peste ha condit per totes ses viles méns à Porreres ahont fins el present no es entrada. S. Ròch patró de dita vila l'ha preservada en recompensa d'haverli feta tota la vila una novena d'oficis y misses.

—1752. El pa doble valia set diners.

—1554. Morí D. Gabrièl Berga y Zaforteza Cavallé del hàbit de Calatrava y de la *Llave dorada*, Gentilhòme de càmera del Rey N. Sr.

—1758. Va fer molt de fret.

Temps.—Quart creixent à la 1:59 del capvespre.—Bòn temps.*Signes.*—Es sol en Géminis; sa lluna en Virgo.

—Els nins qu'avuy neixerán serán fàtuos; y ses nines trempades.

Dissapte 20.

SANTA FLORENTINA Y SANT SILVERI.

Coranthòres.—Comensan à Sant Felip Neri dedicades à Sant Lluis.*Funcions.*—A Sant Jaume y à Sant Nicolau fèlicitació sabatina.*Novenes.*—Comensa sa de Sant Pere.*Efemerides.*—1750. Han escumunicat al malévolo que tragué el pasquí quantre el Beato Ramon y ell ha posat altre pasquí en que diu que no se té per escumunicat y que se riu de les censures eclesiàstiques que li han fulminades. Deu N. Sr. p'èr intercessió del Beato Ramon Llull li òbriga los ulls y conega lo molt que va errat.

—1752. Vengué un vaxell de guèrra espanyol, 2 fragates y 2 xabèchs que fan el còs p'els nostros mars.

Temps.—Molta caló.*Signes.*—Es sol en Géminis; sa lluna en Libra.

—Els nins qu'avuy neixerán serán salls; y ses nines bones per sògres.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Per més que fasses Pere, sempre seràs Pere.*SEMBLANSES.*—1. En que n'hi ha de jetats.

2. En que n'hi ha que còstan moltes pessetes.

3. En que brama.

4. En qu'alsa sa coua.

PREGUNTA.—Es sicut erat.*CAVILACIÓ.*—Parets.*FUGA.*—Un óu, dos óus, tres óus, quatre óus, son bons per còure aguiats nús.*ENDEVINAYA.*—Un molt.—
GEROGLIFICH.*Rosa à PITUR à Rosa B : TIA*—
SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un camindó à un avaro?

2. ¿Y un segadó à un nin petit?

3. ¿Y una era à sa Setmana Santa?

4. ¿Y una llumanera à una gorra?

—
XARADASa primera es qualitat
molt pròpi d'un animal;
sa segona cada qual
heu té molt apreciat;
es tot quant està mal
molt pòques pessetes val.—
PREGUNTA.¿Quina es aquella necessitat que quant no la
tenim l'anám à cercà?—
CAVILACIÓ.

D'OR Y BO

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge

—
FUGA DE VOCALS.N' h. h. q. t. n. j. v. s. n.
y c. m. p. ñ. h. n. t. b. d.
y j. q. s. m. t. n. g. r. n. d.
n. 'n. t. r. p. y m. n. e. r. s. f. n.—
ENDEVINAYA.Jò no sé qui es capàs
de sofrí aquesta passada:
quant més graus de bondat fas
més fòrt me tenen tancada.Per tota sa colecció:
MESTRE GRINOS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

GLOBOS

per fires, festes y altres divertiments.

A sa Papeleria de Can Tous, plassa de Cort, núm. 14, devant La Sala, s'en hi trobaran de 6, 8, 10, 12 1/2, 15, 25 y 50 palms d'alsada à n'els preus de 4, 8, 12, 18, 26, 60 y 200 reals. Son fets de papé de seda superiò y amb so nòu sistema que son fabricats es casi impossible que se peguin fòch ni que cayga sa metxa es temps qu'està encesa.

També s'hi trobaran un complet surtit d'aparatos de fòchs artificials apropòsit per penjà à sa boca d'els globos, bengales y couets de tots colós.

PLASSA DE CORT, NÚM. 14.

13 JUNY DE 1885

Estampa de sa Viulla y Nys d'En P. J. Gelabert